

Milí přátelé, přeji vám radostné prožití svatého týdne, ve kterém přecházíme spolu s Kristem ze smrti do vzkříšení, ale i následujících velikonočních dnů! Velikonoce jsou svátky obnovy naší víry, obnovy slibu, který kdysi při našem křtu za nás dali naši rodiče. Kéž můžeme radostně a pravdivě tento slib na velikonoční vigílii vyslovit!

Jindřich Kotvrda

Velikonoce – naše budoucnost

Joachim kardinál Meisner

Velikonoce jsou svátky našeho vykoupení. Bůh a člověk se sjednocují skrze smrt a zmrtevýchvstání Ježíše Krista. To znamená: V Kristově smrti je Bůh jako člověk a v jeho zmrtevýchvstání získává člověk účast na Božím životě.

Rudé jizvy po jeho ranách jsou jako pečeti, které potvrzují: Toto vykoupení platí pro všechny časy a pro všechna místa. Neboť i zmrtevýchvstálý Kristus je nese na svém oslaveném těle a bere si je při nanebevstoupení ke svému Otci. Boží nasazení pro člověka a pro svět zašlo až k prolití krve. Těchto pět ran je jako pět lidských smyslů, zahrnují všechno, co člověk koná a co musí utrpět. Na nich se ukazuje jeho velikonoční existence.

Ježíšovy ruce nesou jizvy po hřebech. Rukama člověk pracuje a tvoří. Svými rukama slouží a prosí. Jestliže je pravda, že se člověk vyvinul z nižších živočišných druhů, pak velmi důležitým bodem tohoto vývoje bylo, aby se z končetin staly ruce. Ježíšovy ruce jsou probodeny. Jeho ruka není sevřena v pěst, nýbrž otevřena k pomoci. Rány v Ježíšových rukou stojí proti slovům, která mohl říct také Kain: Nechceš-li být mým bratrem, rozrazím ti lebku. Nyní můžeme slyšet velikonoční slova: Pokoj vám! (J 20,19)

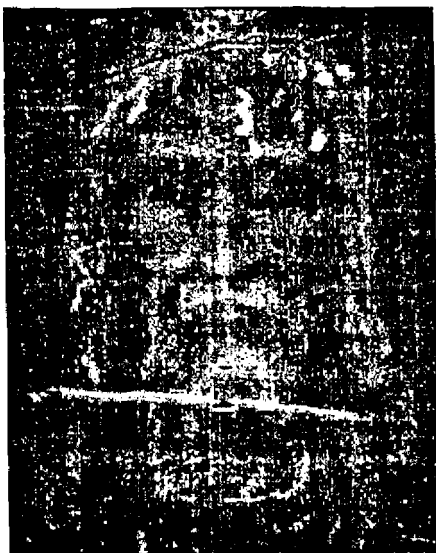
Probodené ruce nebijí ani nezabíjejí. Probodené ruce se otevírají a rozdělují Boží dary. Není možno přimět síly tohoto světa k odzbrojení a k pomoci hladovějícím, dokud jejich ruce nejsou probodeny jako ruce Spasitele. Teprve probodené ruce nechají padnout Kainův kyj na zem a uchopí ratolest míru. Proto také není možno se postavit proti sv. Františkovi, který nesl Kristovy rány, se strojní puškou nebo s granátem. Na rukou záleží. Jimi se rozhoduje, zda velikonoční revoluce dosáhne vítězství, anebo se bude slavít pouze příjemný svátek jara.

Ježíšovy nohy jsou proraženy. Nohy nesou člověka k hříchu nebo ke spáse. Nesou člověka k životu nebo ke smrti. Člověk je stále nepokojný Boží tulák, věčný poutník. Nepokojné je srdce naše, dokud nespočine v tobě, Bože, říká sv. Augustin. Teprve lidské nohy poznamenané Kristovými ranami krácejí po Božích cestách. Boží cesty jsou často v protikladu k širokým cestám a turistickým chodníkům současníků. Jiný obraz to vyjadřuje takto: Ježíšovi učedníci plavou proti proudu. Proti proudu plavou jenom živé ryby. Mrtvé ryby plavou vždy s proudem.

Já jsem živ a i vy máte žít! (J 14,19) tak zní odkaz Zmrtvýchvstalého křesťanům všech generací a všech časů. Kdo se takto vydávají na Boží cesty, navrhnu často směr, který je opačný než ten, který se právě »nosí«. Boží cesty jsou zřídka souběžné s módními trendy. Křesťané se musejí stále starat, aby Ježíšovy stopy ve světě nebyly zaváté, aby lidé navzdory svým dřevěným lávkám a slepým uličkám nacházeli opět tu cestu, která vede k životu. Křesťané zajišťují stopy Zmrtvýchvstalého, aby hledající přišli na stopu velikonočního Krista. Je jen jedna cesta, která vede k životu – to je cesta toho, který o sobě říká: Já jsem Cesta, Pravda a Život (J 14,6).

Jeho Srdce je poznamenáno jedinou ranou, tou nejdůležitější, tou nejvýznamnější. Na otázku jednoho člověka: »Co je tvrdší než kámen?« odpověděl jeden zklamaný: »Lidské srdce.« Od Velikonoc by to už nemělo platit. Když bylo Srdce Vykupitele probodeno kopím, je otevřeno pro všechny. Nyní prosí jeho následovníci: »Přetvoř naše srdce podle Srdce svého!«

Lidské dějiny jsou v určitém smyslu dějinami lidského srdce. Nenávisť, válka a nepokoj začínají v lidském srdci. Stejně tak v srdcích lidí má svůj původ pokoj a smíření. Lidské srdce může být obojím: loupežnickou jeskyní, stejně jako zlatým dolem. Proto zní naše velikonoční modlitba: »Přetvoř naše srdce podle svého velikonočního Srdce!«

Pět otevřených Kristových ran je možno vidět na každé velikonoční svíci, aby odtud křesťané mohli vyčíst svůj vlastní velikonoční program. Možná že musí říci s pochybujícím Tomášem: Dokud nevidím na jeho ruce jizvy po hřebecích a nevložit svůj prst na místo hřebů a nevložit svou ruku do jeho boku, neuvěřím (J 20,25). Byla by to velikonoční milost tohoto roku, kdyby se mnoho křesťanů zahledělo na jizvy velikonočního Pána a vložili do nich své ruce.

Již celá století se křesťanství modlí: »Skryj mě do svých ran!« Petr neměl před očima nic jiného, když psal: Jeho ranami jste byli uzdraveni (1 Pt 2,24). Teprve když Ježíšovi učedníci nesou jeho rány, vylévají se na lidi dneška velikonoční milostí. Nejsou to jen stigmata

velkých světců, kteří žijí ve skrytu a neznámí a nesou na svém těle Kristovy rány: jsou to i děti, které byly zraněny kvůli Ježíši, mladí, kteří se odvolávají na své svědomí, a tak utrpěli Kristovy rány; muži a ženy, kteří poslouchají více Boha než lidi, a proto byli zraněni.

V prvních křesťanských obcích byl pozoruhodný obyčej. Když byli křesťané za pronásledování odsouzeni k dlouholetým nuceným pracím v dolech a po omlostnění se mohli vrátit, šli členové církevní obce pronásledovanému naproti a líbali jeho práci znetvořené ruce a nohy. Byli přesvědčeni, že uctívají Ježíšovy velikonoční rány.

Křesťan je vlastně vždy poznamenán: To je naše vítězství nad světem: naše víra (1 J 5,4). Kdo nese Kristova stigmata, stojí na straně budoucnosti, protože stojí na straně Kristově.

Kristus je velká naděje světa, protože jeho ranami jsme byli uzdraveni. *Světlo 15/98 překlad -ra-*

... a já se rozplakal

(Co se stalo o Velikonocích)

Robert Němec

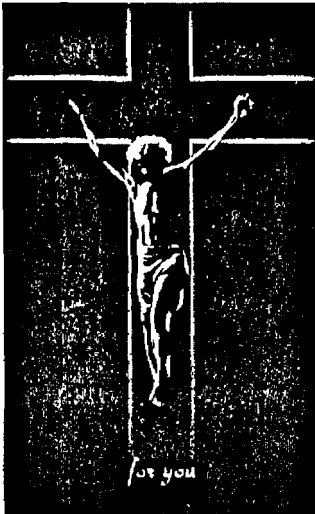
Bylo to asi před čtyřmi lety na Velký pátek. Tehdy jsem stál teprve na počátku svého života s Bohem. O nějaké duchovní přípravě na Velikonoce nemohla být ani řeč. Přišel jsem pozdě na mši do kostela, který byl plný lidí. Stoupl jsem si do postranní lodě, kde jediné bylo místo. Na hlavní oltář jsem samozřejmě neviděl. Ale hlavní bylo, že já jsem nechápal, co se to tu teď děje a co se stalo tento den před 2000 lety.

Samozřejmě, chodil jsem na katechismus a pár věcí o Ježíšovi jsem věděl. Že byl ukřižovaný, že je to Boží syn, že jsou o něm evangelia, že ho přijímáme ve svátosti a pod. Taky jsem nemohl jít spát bez toho, abych se nepomodlil pár modlitbiček. Už jsem zažil Ježíšovu i Mariinu pomoc. Vypadalo to celkem solidně vzhledem k mému věku. Ale čekalo mě něco podstatného.

Moc jsem té mši nerozuměl. Myslím, že jsem se snažil představit si, co se tenkrát stalo. Co to má znamenat, že Ježíše ukřižovali? Kdybych byl tenkrát starší a trochu ateističtější, asi bych řekl, že tolik lidí bylo ukřižováno a nikdo z toho vědu nedělá. Co to pro mě znamená, že Ježíš umřel, i když byl Boží syn?

“Pane, prosím, ať pořádně pochopím, co se stalo. Ať to prožiji. Kéž bych věděl, co to všechno znamená a jaký to má pro mne smysl!” modlil jsem se tehdy.

A pak mi to došlo. Ježíš umřel pro mne. Ježíš umřel pro mne. Kvůli mně umřel. Velmi mě to zasáhlo. A já se rozplakal.

Myslím, že to byla jedna ze základních věcí mého života s Bohem. Je možné, že jsem měl tuto informaci už v hlavě, ale dosud

jsem ji neprožil. To je právě to, co nám dělá tolik potíží v životě. Spoustu věcí víme, ale málo z nich proniklo z rozumu do srdce, málo z nich jsme prožili, a tak je můžeme těžko žít. Je dobré naučit se morálku, ale lepší je ji prožít. To se potom jinak zachovává. Mezi pochopením rozumem a prožitím srdcem je asi takový rozdíl, jako mezi větou: "Miluji Janu," a tím, když ji miluji. Proto je jedním z našich hlavních problémů, že mnoho křesťanů (a obávám se, že hlavně katolíků) ví, že pro ně Ježíš umřel, ale vůbec to nepochopili, neprožili to. Je to opět jako s tou láskou mezi lidmi. Je pěkné, když mi někdo řekne, že mě někdo miluje, potěší to. Ale je to pěkně velký rozdíl, když tu lásku můžu prožívat. A o tohle by mělo o Velikonocích jít. Každý z vás snad ví, že Ježíš pro vás umřel. Teď to stačí prožít. Jenže jak?

"Taky bych chtěla, aby mi (Bůh) dal nějakou sílu, aby mi dodal odvahy, aby se mě dotkl," řekla mi dnes jedna moje nevěřící kamarádka, když si přečetla letáček s Izajášem 40,28-31. Je to otázka, i když ne vždy přímo vyřčená, kterou pokládá spousta lidí. Zkrátka by chtěli zažít Boha, touží po tom. Ale neví jak. Už jim asi došlo, že Bůh existuje. A chtějí to teď prožít. Jako když se dozvím, že mě miluje osoba, kterou já miluji. Přeji si tu lásku prožít. A jestliže my křesťané nedokážeme člověku ukázat, "jak se to dělá", je to naše velká ostuda. Vždyť je to tak jednoduché! Přece pozveme všemocného Boha, který doposud stál "venku", protože ctil naši svobodu, k nám, aby jsem ho cítili. O zbytek, ať se stará on. Tak ho zveme:

Bože, už o tobě pár věcí vím. Prý jsi poslal svého Syna, aby se za nás nechal ukřižovat na kříži. Ano, Bože, uznávám, že jsem hříšný. Avšak hřích znamená odloučení od tebe a odloučení od tebe znamená smrt. Ty jsi totiž dokonalý, hřích však znamená narušení dokonalosti a kdo je narušený, musí zemřít. Ale ty jsi, Bože, poslal na svět svého jediného Syna, aby jako člověk, který je narušený, ale přitom on sám se od tebe nevzdálil, vzal na sebe onu nutnost naší smrti. Nemusel trpět, ale natolik nás miloval, že nechtěl, abychom zemřeli, a tak vzal onu naši smrt na sebe. On, Boží syn. Bože, prosím, chtěl bych to všechno prožít. Bože, prosím, ať to nejen vím, ale hlavně prožívám. Kéž mě to celého zasáhne. Trošku se toho bojím, ale jestli je to nezbytné, prosím vezmi si mě celého. Nechť ti cele patřím. Prosím, přijď ke mně, dotýkej se mne, přebývej se mnou, žij se mnou. A jako jsi dal Ježíši nový život, dej ho prosím i mne. Bože, prosím.

Tohle je modlitba - pozvání Boha k nám do našeho srdce. Samozřejmě, můžeme ji říct i jinak. Ale jestliže dotýčný neví, co má přesně říkat, je dobré mu pomoci. A pomůže i nám. Viděl jsem při takovéto modlitbě různé reakce. Od velice silného prožitku až po skoro žádný. Ale Pán Bůh se zaručeně vždy dostavil.

Jak už jsem zmínil, na tu mši jsem přišel úplně nepřipravený. Jen jsem Boha prosil, abych to celé pochopil, prožil. Nic víc. Pán Bůh je připravený k nám kdykoli přijít i když mi jsme úplně nepřipravení. I teď o Velikonocích. Pozvěme tedy Krista k sobě, ať si u nás zbuduje příbytek. "Kdo mě miluje, bude zachovávat mé slovo, a můj Otec ho bude milovat; přijdeme k němu a učiníme si u

něho příbytek" (Jan 14,23). Přál bych nám a všem mým nevěřícím přátelům, abychom o těchto Velikonocích pocítili, že Ježíš zemřel kvůli nám, protože nás strašně miloval. (*Getsemany*)

DARUJTE ŽIVOT !

V České republice byla uspořádána veřejná sbírka na získání peněz k dalšímu hledání vhodného dárce kostní dřevě pro bývalého místopředsedu vlády a ministra zemědělství Ing. Josefa Luxe. Vhodný dárce pro Luxe, kterému lékaři loni v říjnu zjistili leukémii nebyl nalezen ani ve druhém kole hledání dárců se čtyřmi shodnými medicínskými znaky, ale aby byli vhodní darovat kostní dřevě pro transplantaci, museli by se shodovat v osmi znacích. Podle Evy Rolečkové, vedoucí pracovnice Luxovy poslanecké kanceláře, **přihlášky nových dárců jsou nyní zrovna tak důležité jako dary peněžní.** Pokud bude získána částka vyšší, než je třeba k nalezení dárce a léčbě, budou zbylé peníze předány zdravotnickým zařízením, které vyhledávají dárce kostní dřevě.

Zdravotní pojištění a Luxovy osobní finance jsou za tuto dlouhou dobu pátrání po dárci vyčerpány, proto KDU-ČSL vyhlásila tuto sbírku. "Chceme Josefu Luxovi pomoci. Čas běží a každým dnem se zmenšuje naděje na vyléčení," řekl Jan Kasal, který nyní Luxe zastupuje.

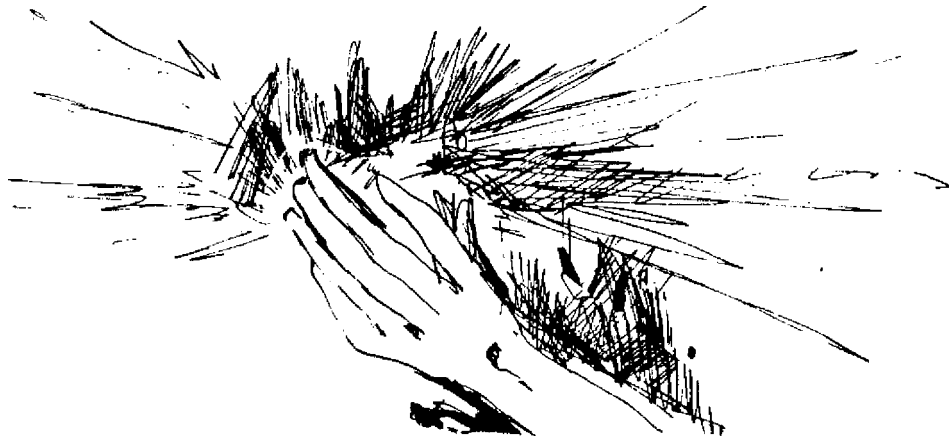
Josef Lux se představil české krajské veřejnosti při jeho návštěvách Spojených států v popřevratové době, kdy shledání s českými politiky bylo pro exil velice vzácné. Lux si vždycky našel chvíli k pobesedování, aby mohl informovat o situaci doma a vztazích národa k Čechům za hranicemi. Jak v Novém Yorku, Chicagu, Clevelandu či v Los Angeles, krajané byli a zůstanou vděční za jeho přízeň.

Prosíme ty, kteří se chtějí stát potenciálními dárci, aby zavolali na níže uvedené telefonní číslo nebo napsali o další informace. Na počátku se jedná jen o krevní rozbor, který bude odeslán na Institut Klinické a Experimentální Medicíny v Praze, který se postará o další výzkum. Peněžní dary pošlete na adresu:

Oldřich Holubář, 62 Crescent Beach Rd Glen Cove NY 11 542, telefon (516) 671 1770, email: oholubar@aol.com

Dárce dřevě se mohou stát jen osoby ve stáří mezi 18 a 55 roky.

Prosím, držme se českého "kdo rychle dává, dvakrát dává" a v tomto případě život dává. *Oldřich Holubář*

Říká se, že se jeden ctižádostivý generál kdysi svěřil Napoleonovi:

- Veličenstvo, chtěl bych být tak slavný, jako Ježíš Kristus.

Napoleon odpoověděl: "Je to celkem jednoduché! Dej se přibít na kříž, lež tři dny v hrobě a potom vstaň z mrtvých! A budeš slavný a uctíváný jako Ježíš Kristus. (Dejiny spásy 336)

Pořad bohoslužeb ve svatém týdnu:

O velikonočních si připomínáme Kristovy poslední chvíle s apoštoly v jeruzalémském večeradle, smrt na kříži a zmrtvýchvstání. Proto jsou velikonoce vrcholem celého liturgického roku a nejstarším křesťanským svátkem.

I my jsme při křtu spojení s Kristem povstali k novému životu. Účast na slavení eucharistie nám dává možnost obětovat sebe sama spolu s ním a on se stává naším pravidelným pokrmem.

Ve čtvrtek a v pátek před květnou nedělí se sejdem v dolním kostele Panny Marie Karmelské vždy v 7.00 večer k předvelikonoční duchovní obnově s adorací Nejsvětější svátosti.

K tomu, abychom mohli prožít velikonoční svátky s Kristem opravdově, tedy i se smrtí a vzkříšením, je třeba uznat a vyznat svoji hříšnost (smrt). Pak mohou poznat a zažít radost z odpuštění (vzkříšení). Příležitost k předvelikonoční sv. zpovědi ve zpovědnici v dolním kostele každou nedělí a na požádání i jindy.

28.března Květná neděle

mše sv. ze svěcením ratolestí a pašijemi v 10.30 v dolním kostele. "Ježíšův vjezd do Jeruzaléma totiž ukazuje, že přichází království, které se král - Mesiáš chystá uskutečnit Velikou nocí (paschou-přechodem) své smrti a vzkříšení. Oslavou Ježíšova vstupu do Jeruzaléma, na Květnou nedělí, liturgie církve zahajuje Svatý týden." (Katechismus 560)

1.dubna Zelený čtvrtek

mše sv. na památku ustanovení večeře Páně bude v horním kostele v angličtině v 7.30 večer. Svou účastí na společné eucharistii s farností chceme dát najevo jednotu eucharistické oběti, ať je sloužena v jakémkoli jazyku

2.dubna Velký pátek

obřady bohoslužby slova se čtením příběhu o Ježíšově utrpení, uctíváním kříže a sv. přijímáním v dolním kostele česky v 7.00 večer. (Tento den se nikde na světě neslouží mše svatá).

3.dubna Velikonoční vigílie (sobota večer), slavná bohoslužba se svěcením ohně a svíce, bohoslužbou slova, obnovou křestního slibu a bohoslužbou oběti v dolním kostele česky. Začneme svěcením ohně v horním kostele v 7.30 večer a po velikonočním chvalozpěvu se přesuneme do dolního kostela, kde budeme dále pokračovat ve slavení v našich jazycích.

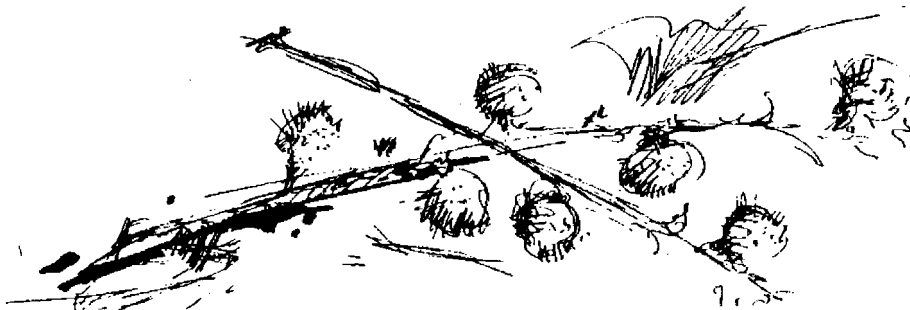
4.dubna Velikonoční neděle mše sv. v 10.30 v dolním kostele. Při této slavnostní bohoslužbě budou posvěceny přinesené pokrmy.

Úmysly mší svatých sloužených do uzávěrky Zvonu:

22-II-99	za Oldřicha Benáčka	<i>rodina Bláhova</i>
23-II-99	za zemřelého Aloise Hanáka	<i>rodina Tomečkova</i>
26-II-99	za zemřelého Jana Pechance	<i>rodina Tomečkova</i>
27-II-99	za Ann a Edwarda Pasko sestru a muže	<i>Helen Kiesel</i>
28-II-99	za Josefa Mareše	<i>A. Benáčková, J. Marešová</i>
01-III-99	za těžko chorú matku Máriu Hábekovú	<i>Antonia Hábek</i>
02-III-99	za zemřelého Jana Pechance	<i>Hermína Kubelková</i>
03-III-99	za Marii a Františka Krátkých a celou živou rodinu Krátkých	<i>rodina Krátkých</i>
06-III-99	za nebohého Josefa Foltýna	<i>rodina Foltýnova</i>
07-III-99	za zemřelého Václava Jelínka (otce)	<i>rodina Jelínkova</i>
11-III-99	za zemřelého P. Aloise Vyoralu	<i>rodina Králova</i>
13-III-99	za zemřelého Oldřicha Benáčka	<i>rodina Králova</i>
14-III-99	za paní Miladu Šperlovou	<i>přátelé</i>
15-III-99	za Aloise Dudu	<i>rodina Křenčíkova</i>
16-III-99	za Aloise Dudu	<i>Mr a Mrs Joch</i>
21-III-99	za rodiče Bláhovy	<i>rodina Bláhova</i>

Úmysly mší svatých na příští neděle:

28-III-99	za Jána Machoviča	<i>rodina Jelínkova</i>
3-III-99	za zemřelé rodiče	<i>Anna Benáčková</i>
4-III-99	za zemřelého Henryka Zientka	<i>Henryk Zientek</i>
11-III-99	zatím volná	
18-III-99	na poděkování (25 let od přechodu hranic)	<i>Zdeněk Rutar</i>

Dne 11. dubna (2. neděle velikonoční) bude slavena česká mše sv. ve Washingtonu DC v české kapli ve 12.00 hodin

Blahopřejeme k narozeninám:

Jiří Krátký 7. březen, František Fojtík 17 březen, Věra Křenková 26. březen

Zemřeli:

Karel Vomela 6. března, Dr Josef Kalvoda 8. března

Odpočinutí věčné ať jim svítí, ať odpočívají v pokoji!

Děkujeme za příspěvek na tisk Zvonu:

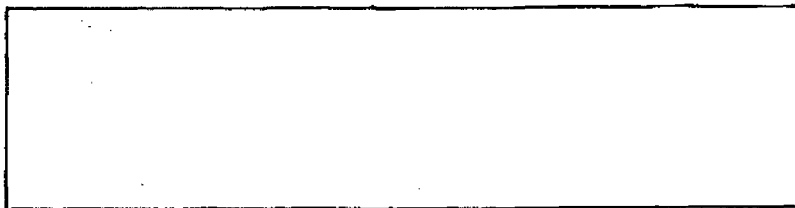
manželé Rennerovi NY, Eva a Milan Fryščákovi NY, Ludmila Němcová DC, Genvieve a John Růžička NY, rodina Foltýnova PA, Růžena Kankrlíková FL, Manželé Blablo NY

Krajanské bohoslužby každou neděli v 10:30 ráno, v dolním kostele u Panny Marie Karmelské v Astorii (23-25 Newtown Ave). Příležitost ke sv. zpovědi před i po mši sv. Po bohoslužbách následuje společné pohoštění ve školní jídelně.

Slovenská mše sv. každou neděli v 10 hod. ráno u sv. Jana Nepomuckého na Manhattanu (1st Ave a 66th St.)

Adresa českého kněze: P. Jindřich Kotvrda, PO Box 387, Roslyn NY 11 576

Tel: (516) 621 2222 Fax: (516) 621 7892 Email: jindra@webspan.net www.czechia.com/zvon

NON-PROFIT ORG.
U.S. POSTAGE PAID
ROSLYN NY 11576
PERMIT NO. 54

ST. MARY'S
PO BOX 387
ROSLYN NY 11576
ZVON